

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 90.

Tredie Session.

61de Møde.

Tirsdagen den 20de Januar.

(Forts.)

Orsted (forts.): Men da Regjeringen ikke har gjort dette, da den Pligt, som var usforenelig med den, Loven af 12te Februar 1849 foreskriver, ikke var tagen fra dem, saa seer jeg ikke, at der er nogen Himmel til nu, endogsaa efterat de ved 4 senere Udskrivningslove ere blevne forbigaaede, at lade dem paany være Udskrivning underkastede. Naar den ærede Justitsminister har sagt, at det var en urigtig Argumentation, jeg har ført ved at have paaberaabt mig, at de, hvis de vare fødte i Aaret 1825, saa maatte være frie for al Børnepligt, saa vilde han have Ret, hvis jeg virkelig havde ført denne Argumentation, men det har jeg aldeles ikke gjort; jeg har aldeles ikke villet begrunde Tritagelsen for den yderligere Krigstjeneste, der menes at paaligge de omhandlede Personer, deraa, at de kunde have været frie, hvis de vare fødte tidligere, men jeg har kun sagt, at, forsaavidt man vil finde noget Stødende i, at de blive bedre behandlede end adskillige Andre, der paa den Tid, da Loven udkom, maatte ligesom gøre Tjeneste for sig selv, saa maatte dette Stødende bortfalde ved en anden Sammenligning; dersom man vilde finde, at man ved Loven troer at forebygge, at et Tilfælde maa komme dem tilgode, saa bør man ogsaa have for Øie, at der var andre Tilfælde, der kunde have gjort, at de vare aldeles udelukkede fra nogen Børnepligt. Jeg troer derfor at kunne henholde mig til det af mig forhen Anførte. Forsaavidt der endnu af den høitærede Justitsminister er anført, at der vel kunde være Enkelte, med Hensyn til hvilke det vilde blive meget byrdefuldt, hvis de nu skulde udskrives til yderligere Krigstjeneste

end den, de allerede have udført, og som har været en meget byrdefuld, men der dog igjen vilde være visse Personer, som ere slupne let, saa maa jeg henholde mig til, hvad jeg allerede i mit tidligere Foredrag har udtalt, at, dersom der var Spørgsmaal om en Ulighed, hvorved disse Personer kom til at lide for meget, og en Ulighed, hvorved de kom til at lide for lidt, saa maatte man hellere vælge det Sidste, især da det for Staten i dens Heelhed er en overmaade ringe Gjenstand, at man unddrager disse Personer for en længere Tjenestepligt foruden den, de allerede have opfyldt, og navnlig fordi man har forbigaaet dem i den Tid, hvort de efter deres Aldersforhold skulde have mødt ved den Session, der laa nærmere ved den Tid, hvort de efter Loven kunde have været udfrevne.

Ordføreren: Jeg skal, foruden at henholde mig til, hvad den høitagtede Justitsminister allerede har anført, og de Grunde, jeg selv har anført, endnu tillade mig at gøre opmærksom paa eet Forhold. Vi have nyligen afgjort, hvorledes de Frivillige, som siden ere blevne værnepligtige, skulde udtjene deres Børnepligt; og ved denne Leilighed blev det bestemt, at de skulde være frie for det første Aars Garnisonstjeneste. Nu gaaer den høitagtede sidste Talers Bemærkninger ud paa, at de Stillingsmænd, som der her er Tale om, skulde være frie for al Tjeneste; men det vilde da være at stille de 2 forskellige Slags Børnepligtige i et ganske eget Forhold imod hinanden, naar man paa den ene Side paalagde dem, som have tjent som Frivillige, at forrette Garnisonstjeneste og desuden at være udsatte for at blive indkaldte til Troppesøvelser o. s. v., og man paa den anden Side gav dem, som havde ladet sig stille og derfor modtaget en betydelig Godtgjørelse, frie for al Tjeneste.